

- 3) *Association de la presse internationale ASBL (API)* pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską związane z odwołaniem w sprawie C-528/07 P.
- 4) *Komisja Europejska* pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez *Association de la presse internationale ASBL (API)* związane z odwołaniem w sprawie C-532/07 P.
- 5) *Królestwo Danii, Republika Finlandii i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej* pokrywają własne koszty związane z odwołaniami.

(¹) Dz.U. C 51 z 23.02.2008
Dz.U. C 22 z 26.01.2008
Dz.U. C 32 z 07.02.2009

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 30 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre) — EMI Group Ltd przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-581/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 5 ust. 6 zdanie drugie — Pojęcie „próbka” — Pojęcie „prezent o małej wartości” — Nagrania muzyczne — Bezpłatne rozpowszechnianie w celach promocyjnych)

(2010/C 317/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EMI Group Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, London — Wykładnia art. 5 ust. 6 dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja

1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Przekazywanie towarów na potrzeby przedsiębiorstwa podatnika w celu wręczenia prezentów o małej wartości oraz próbek — Pojęcie „próbka” — Istotne cechy charakterystyczne — Nagrania muzyczne w formie płyt kompaktowych dostarczane bezpłatnie w celach promocyjnych

Sentencja

- 1) „Próbka” w rozumieniu art. 5 ust. 6 zdanie drugie szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku jest egzemplarz okazowy produktu, mający na celu promocję jego sprzedaży i pozwalający na ocenę jego cech i właściwości bez wykorzystania końcowego innego niż nieodłącznie powiązane z takimi działaniami promocyjnymi. Prawo krajowe nie może ograniczać tego pojęcia w sposób ogólny jedynie do egzemplarzy okazowych mających postać inną niż przeznaczona do sprzedaży lub jedynie do pierwszego z serii jednakowych egzemplarzy okazowych przekazywanych przez podatnika na rzecz tego samego odbiorcy bez uwzględniania charakteru przedstawianego produktu oraz okoliczności gospodarczych właściwych dla każdej czynności przekazania egzemplarzy okazowych.
- 2) Pojęcie „prezenty o małej wartości” w rozumieniu art. 5 ust. 6 zdanie drugie szóstej dyrektywy 77/388 należy rozumieć w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie temu, by przepisy krajowe przewidywały ograniczenie pieniężne, takie jak ograniczenie ustanowione w przepisach będących przedmiotem sporu przed sądem krajowym, to jest ograniczenie do kwoty 50 GBP, w odniesieniu do prezentów przekazywanych na rzecz tej samej osoby w okresie dwunastomiesięcznym lub też stanowiących część serii kolejnych prezentów.
- 3) Artykuł 5 ust. 6 zdanie drugie szóstej dyrektywy 77/388 zakazuje, by przepisy krajowe przewidywały domniemanie, na mocy którego towary stanowiące „prezent o małej wartości” w rozumieniu tego przepisu, przekazane przez podatnika na rzecz różnych osób zatrudnionych przez tego samego pracodawcę należy uznawać za prezenty przekazane na rzecz tej samej osoby.
- 4) Status podatkowy odbiorcy próbek nie ma wpływu na odpowiedzi udzielone na pozostałe pytania.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009 r.